

נה בזה הכתוב נתנה התורה ערך לחיי ׳בעלי חיים׳ והורה לנו להתחשב עמהם. בשם שיש עניז נתינה לאביונים. כר יש עניז נתינה ל'בעלי חיים'. וכל עוד שלא זכו גם הם בחלקם. אסור לו לאדם לאסוף את הנשאר לו בשדהו לעצמו. מידה זו אינה ידועה כר בקרב ההמוז, ולרוב איז אנו נותנים לב לצרכיהם ולצערם של בעלי חיים. אולם

עלינו לדעת שעל פי השקפת התורה עלינו להתחשב עמהם. ולהיות זהיר מלצערם. חז״ל (ב״מ פה.) מספרים לנו אודות יסוריו הקשים של רבי יהודה הנשיא. שסבל י״ג שנים. כמחצית מאלו הי״ג סבל מאבן ששהה במקום יציאותיו. ובמחצית השניה היה סובל ממחלה שבפה. ויסוריו היו קשים מנשוא. וכשהלר לבית הכסא לעשות את צרכיו יה צועק בקולי קולות מרוב יסוריו. וכדי שלא יבחינו בצעקותיו היה שומר הסוסים של רבי מאכיל את בהמותיו באותה שעה שהיה רבי עושה צרכיו. כי סוסים עד איז מספר היו לו לרבי. וכשהאכילו אותם היה קולם נשמע שלושה מיליו, ובכך קיווה טשטש את קולו של רבי. אר למעשה גברו צעקותיו של רבי ונשמעו גם ליורדי הים. ומספרת הגמרא שכל זה היה בסיבת 'צער בעלי חיים' וכר היה המעשה: עגלה אחת יתה והיו מצמידים אותה לשחיטה. וכיוז שמיאנה בשחיטתה הטמינה צצמה תחת לימתו של רבי. והבחיז בה רבי והביז את כוונתה. והורה לה להסכים לשחיטתה. למסור עצמה לכר. שהרי לשם כר נוצרה. כששמעו על כר בשמים תמהו על כר האיר זינו מזלזל בצערם של בעלי חיים, ועל אותה עבירה נענש ביסוריו הקשים. וכשם שבאו וסיבת צער בעלי חיים כך גם הלכו מסיבה זה, והיה זה כשהבחין רבי איך שאמתו מכבדת את הבית ומגרשת ב׳ הולדות, אמר לה רבי ׳ורחמיו על כל מעשיו כתיב׳!. אז

עדותיד אתבונז למדים מאת הדב אברהם דגיאל אבטטיין טלט"א. בעמ"ס סדה אברהם כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם ... (כא-ב) – אמונה בהשי"ת

נה פרשת משפטים הוא הפרשה של כל דיני חושו משפט – כל דיני ממנות ביו Π אדם לחבירו. ויש לבאר, מרוע פתח התורה הקרושה, פרשה זו עם הענין של עבד עברי. ובאמת. זה שהוא נמכר לעבד הוא דבר מגונה. שאחד מז הטעמים שאחד נמכר לעבד הוא משום שגנב. ואיז לו מה לשלם עבור גניבתו. וצריר ביאור. שמדוע לא פתח בדבר טוב כגוז הדינים בנוגע מי שמלוה לחבירו כסף. או דינים של השומרים. שדינים אלו אינם דברים מגונים כמו פרשת עבד עברי [וכבר ביארו המפרשים כבר מהלכים בזה. אמנם נראה שיש לראר באופו אחר.

וגראה לומר. שהתורה הקדושה מתחיל פרשת משפטים שהוא הפרשה עם כל דיני חושו משפט בהקדמה נחוצה. דהנה כל הפרשה מיסוד על ״השתדלות על פי דיו ורה". וכל הנסיונות בעסק בהשתדלות. האם יעשה אותז האדם על פי דיז תורה או ', מיסוד על זה, שאם יהיה לו אמונה בהשי״ת, ויאמז שהקב״ה הוא הזו ומפרנס כל אחד ואחד. שאם יש לאחד אמונה כזה. יודע שאיז שום סיבה בעולם לעשות דבר ואסור לעשות כדי להרוויה. ואדרבה. אם זה אסור לעשות אינו סיבה כלל שירווח עם

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (27) Tefilas Haderech in a Car. Passengers sitting in a vehicle can recite *Tefilas Haderech* while the car is moving. However, there is a preference to stop the car, if they can do so safely, and say it while standing (1). The driver should not say it while driving and should not listen to it being said to be *votzei* while driving. If it is dangerous to stop or the delay will put disturbing pressure on the driver, he may say it while driving since it is a short prayer. In this case, it might be better to be votzei from another (2).

Traveling by Car for Tefillah B'tzibbur. A person walking to shul is obligated to walk up to one mil [a Talmudic measure] which is about three-quarters of a mile and takes about eighteen minutes to walk (3). The Shulchan Aruch writes (4) that the same is true if one wants to eat bread and has no water to wash: he must walk the above distance to get water if he knows that water is available within that distance. If no water is available he can cover his hands and eat bread without washing. If a person is anyway walking in that direction, he must go up to four mil. There is a common question about one who is traveling by car. Do we obligate him to do eighteen minutes of car travel in order

helps

র্ল্থ

מאת הגאון מויד הדב ברוך הירשפלו שליטייא, מאת הגאון מיד הדב ברוך הירשפלו שליטייא, דאט כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

to find a *minvan*, or can he rely on the fact that the distance by car is more than a *mil* and thus he does not have to go? Regarding washing for bread, the Biur Halacha (5) says we apply the time factor and not the distance factor. However, in Mishna Berura, regarding tefillah [water for tefillah and presumably for a shul *minvan*] it seems that one riding an animal goes after the distance factor, and not the time factor (6). This looks like a contradiction. **Opposing Approaches of Two Gedolim. Shevet Halevi** (7) writes that the M.B. means to be strict by bread washing because it involves an act of issur - eating bread without washing. Regarding tefillah with a minyan, where no act of issur is done, and he is *davening*, just not with a *minyan*, he is lenient to go after distance, not time. He also brings a quote from the Shoel Umeishiv to support this leniency. R' Chaim Kanievski zt''l in a letter (8) however, differentiates between traveling on an animal with its unique hardships and traveling in a train or car, which is certainly much easier, and thus he must travel the eighteen minutes. We have no clear ruling on this and whatever one does, he has upon whom to rely. Certainly one who is strict and does the car travel up to eighteen minutes to a *shul* is praiseworthy.

(רב בלייר) בינגיג (3) כמבואר באו"ח ציטז (4) או"ח קסגיא (5) קסניא (6) צבייז (7) טילז (8) מובא באשי ישראל חיע

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – סנהדריז סב:

i.e., if one ובריע למתעסל ד. "דבה "the word ובריתות יט" - The Gemara ובריתות יט" learns from the bosyk. "דבה עבו גרבה" the word "בה" i.e., if one (forbidden fats) or any of the ארייות (forbidden relationships), even though he was a מתעסקה, he would still be ארייות) because "שכו נהנה". He adds, i one was a מעסק and a אישר he is not considered a מלאכת שבת because regarding מלאכת שבת one was a מעסק because regarding מלאכת שבת אום מתעסק explains וכריתות יט: a מתעסק is one who has הלב is one who has חלב explains וריתות יט: explains (חלב sone who has הלב sone who has for the שוכע, but gets distracted and accidentally picks up the רולב and eats it. A שונג would be if he thought the item he's picking up was שוכע and he did pick it up, but turns out it was שבת חס בטור sit asks, why does שמואל have to tell us a שבת חס בטור sit action שבת because we need anyway? Tosfos answers. פרט למתעסק would מלאכת מחשבת bat a מתעסק why doesn't he learn it from איז איז איז bat a מלאכת מחשבת would only exempt a מעסק. Now that we learn from the requirement of מלאכת מרושבת, it will exempt a הנאה only exempt a

אתוון דאורייתא כד'] בי יוסף ענגיל (explains, only when the Torah forbids doing a געשה, when done without כרונה), is the action considered as not done by the person, rather it is viewed as it happened on its own and is not מתייחס back to the person. However, by הלבים ועריות, the Torah was one derives from the action. not the מעשה itself. so since he ultimately has הנאה he is הנאה he is מעשה a test

that's only because of the svara of the r"ח. However, the first night of סוכות has a din of ישיבת סוכה as well and ישיבת סוכה ineeded for that.

is are we מתעסק was asked. if one sees a Yid being oiver an איסור while being a מתעסק. are we מחוייב להפרישו since a מתעסק since a מתעסק since a מתעסק since a מתעסק. פטור anyway? אניל דבר חדש answers: אניל דבר חדש . That which we are ממעט a מעסק a ממעט s not to say he hasn't done an עבירה at all. Rather, he is considered איגע, just a איגע איסור. Just a איגע איסור. but it is still considered a איגע. איסור. So, in our case one would have to stop him. However, when it comes to אבת since only מעשה an מעעסק an אבירה an אבירה done by a מעעסק is not considered a מעשה at all and no עבירה has been committed. He brings the מורת חיים who asks: if one has עבירה in his house on ביסים that he is unaware of, we pasken he is אובר. Asks the מתעסק, why should he be *oiver*? Since he doesn't know about it, he should be considered a מתעסק and be מיע"א ?פטור answers, this halacha is understandable the way we he is learning, that the פטור sonly מער from bringing a דיאת but is still considered as הוא היה אומר (1) משנה ברורה קייכג, ערוד השלחן קייא (2) ע חוקי חיים

being עבירה the עבירה he has committed.

R' Shlomo Ephraim M'Luntzitz zt"l (Kli Yakar) would say:

". וברד את לחמד ... והסרתי מחלה מקרבד" - Most illnesses are caused either by food that is ingested, or from an intensification of internal forces within the body. Hashem promised to send His blessing in both of these areas, blessing the food one eats - 'your bread and water' - as well as 'removing sickness from your midst' - making sure that illness does not come from within."

A Wise Man would say: "Lose an hour in the morning, and you will spend the rest of the day looking for it." נתקדש לעי"נ הגאון הרב חיים ישראל Hang on TIGHT to our Loving '7 during all Printed By: Quality Printing הלוי ב"ר דוב בעלססי זצוס"ל ראש **Graphic Copy & Printing** the Challenges! * In Shul/B'Tfila too -Be Mkabel! שבה הורה ודעה נפי ייט שבט השעי (845)352-8533 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

רבי לא ציער את העגלה בפועל, רק הורה לה להסכים לאותה סיבה שלכך נוצרה, ואפ״ה הוצרך להתייסר ביסורים קשים ומרים. [ואה״נ שהיה בזה גם צירוף של רצוז ביסורים. כמסופר בגמ', בכ"ז רואים כי האמתלא לכך היה זה החטא הדק ובסיבתה הסכימו לייסרו באופן קשה מאוד. ועלינו לדעת כי ההלכה קובעת שאסור לו לאדם להקרים אכילתו לאכילתם של בעלי חיים שברשותו. ורק אחר שדאג וסיפק צרכיהם יכול לערוך שולחנו ולזוז את עצמו. זאת אומרת שבמידת מה הקפידה התורה על צערם של הבעלי חיים יותר מעל צערם של בני אדם. כי גם אם האדם רעב ורעבונו מצערו. אסור לו להשקיט צערו כל עוד שלא דאג לצערם של בעלי חיים התלויים בו. **אבי מורי זצוק"ל** היה זהיר מאור מאוד בעניז זה. ולפעמים נרר שינה מעיניו כרי להקל על סבלה של חתול שהבחיז בצערה. ולא זו בלבר, אלא ראה לנכוז לספק צרכי בעלי חיים. הוא ז״ל היה מעמיד קיתונות של מים במקומות מסויומות כדי להרוות את צמאונם של החתולים הנמצאים ברחובות העיר. ונימוקו עמו. כי מה שאיז אנו מחוייבים לזונם הוא מפני שמוצאים הם בתור האשפתות במה להשביע את רעבונם. אולם במה להרוות את צמאונם אינם מוצאים שם על כז מז הראוי שאנו נספק להם מים. ורע עלי המעשה שלאחרונה התקינו בכמה עיירות ׳פחי אשפה׳ צמוקים בארץ. וכתוצאה מכר איז הבעלי חיים יכולים לזוז את עצמם מז האשפתות. ואיז איש שם על לב שמצערים אותם ומונעים אוכל מפיהם. ועל המפקחים על צרכי רבים לשים עיז לכר לתקז את המעוות. כר הוינא טליא כשעדייז לא נוצרו כל חומרי הנקיון המצויים בימינו, אז היתה מין הכינה מצויה באויר, והיו עולים על המיטות וצל הבגדים. והיה אבי מורי זהיר ומזהיר שלא להורגם. והיה נוטלם בידו וזרקם צל

הריצפה. באמרו שהמה גם ברואים מהשי״ת ואסור לנו ליטול את חייהם. עושה אותה השתרלות. שאחז״ל. (ביצה טו. ב): ״תני רב תחליפא אחוה דרבנאי הוזאה: כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים. חוז - מהוצאת שבתות והוצאת יום טוב, והוצאת בניו לתלמוד תורה. שאם פחת פוחתיז לו, ואם הוסיף - מוסיפיז לו״, ע״כ. הרי כל מזונות של אדם קצובים בראש השנה. ואחז"ל (יומא לת. ב): "איז אדם נוגע במה שמוכז לחבירו אפילו כמלא נימא". הרי. פרנסתו של אדם שכבר קצוב לו. איז שום אדם יכול לנוגע במה שמוכז לר. ומוטלת על האדם רק לעשות השתדלות שמותרת על פי דיז תורה. ומה

שהאדם עושה שאסור לעשות על פי דין תורה, אין זה סיבה כלל שירוויה כלום. ובאמת חזינן יסור זה להדיא מעבר עברי. מה קרה, הוא חשב שאם יגנב -ועושה השתדלות שאסור לעשות על פי דיז תורה. אפשר שירוויה. אמנם זה טעות. שאם אסור לעשות אותה השתדלות לא ירוויח. ונמצא שהגנב ההוא עומד עם חוב שחייב לשלם - כל אותן ממון שבא לידו באיסור, לא היה מוזמז לו. וכיוז שאיז לו כסף לשלם כל חובותיו. צריר להיות נמכר בעבד עברי כדי להשיג כסף לשלם חובותיו. חזינן מזה, שאם אחר עושה השתרלות שאוסר לעשות. אינו סיבה שירוויח כלום. ועפ״ז. נראה דאפשר לבאר מדוע פרשת משפטים התחיל עם הקדמה נחוצה. והיינו פרשת עבד עברי. להורות על יסוד זה, שכל הדינים של חושו משפט. כל

ריני ממונות צריר האדם לידע שלא ירוויה כלום עם עושה דבר שאסור לעשות.

מעטה אבות סימז

אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא ... (כא-ימ)

The following story took place just a few years ago and demonstrates the power of *Emunah* and *Chessed*, over the power of doctors and medicine. A dynamic yungerman lives in Lakewood today and learns in a number of kollelim throughout the day. For a few years, he was asked to deliver a *shiur* once a week to a small group of men in Brunswick. New Jersey, and he developed a warm bond with many of the *shiur's* participants. He encouraged them to draw closer to Torah and mitzvos and not only was he successful with many of the families, they trusted him and would often speak to him to gain *Torah* wisdom and advice. Unfortunately, when Covid-19 broke out in early 2020, and the world as we knew it shut down for all intents and purposes, the weekly shiur was neglected and the maggid shiur stopped driving out to the small community where he gave it. Some of the participants stayed in touch but many did not.

Over nine months later, the *yungerman* stopped by a local *sofer* and happened to run into one of his former Brunswick shiur participants. They hadn't seen each other for close to a year and the reunion was sincere and heartfelt.

"What brings you to Lakewood?" asked the *maggid shiur*, and the man's face instantly turned from a smile into a frown. He explained that just a few weeks ago, he had experienced unusual symptoms and when he went to the doctor for a checkup, the doctor confirmed that a huge cancerous mass was lodged in his brain and the prognosis was dire. The doctor gave him a maximum of six months to live and the man had gone home to his family crestfallen. He had so much to live for and was not prepared to die. He remembered that if a person is undergoing tribulations in his life, he should check his *mezuzos* and hopefully that might alleviate his problems. This is why he was currently at the *sofer* in Lakewood.

The *maggid shiur* had tears in his eyes; he could feel the man's pain. Suddenly, he stood up straight and said, "My friend, never give up! Let us go to a big *Tzaddik* and get a *beracha*. My rebbi, **R' Yitzchok Sorotzkin** shlita, lives here in Lakewood and I want you to talk to him. He will give you *chizuk* and a blessing that all will be okay." The man was eager to comply and right then and there, they got into the *maggid shiur's* car and drove to the home of Rav Sorotzkin.

Fortunately, R' Yitzchok was home and he received the visitors graciously. The *talmid* explained the situation in great detail and the *rebbi* listened quietly, stroking his long beard. Then, he looked at the man and asked him, "Tell me, what do you do for a living?" The man replied that he is a dentist. R' Yitzchok narrowed his eyes and asked, "As a dentist, do you work only to get paid and make money, or do you use your talents and abilities to help others, to do *chessed*?"

The man paused for a moment and then replied, "I actually do a lot of pro-bono work to help people in the community." Of course, I have to make a living, but I always look out to help others in need, whether dental or otherwise."

R' Yitzchok smiled and asked, "I have one more question. Do you pray in a *shul* that tolerates talking during *davening* or is it a synagogue that is quiet? What about you? Do you talk during *davening* or do you remain silent?'

The man nodded his head and assured Ray Sorotzkin that his synagogue is actually quite *makpid* not to talk during davening, and he is as well. R' Yitzchok closed his eyes and recited the words of Tanna Dvei Eliyahu found in the Gemara (Bava Kama 85a): 'ורפא לרפאות לרופא לרפא ('From here [we learn] that permission is granted to the doctor to heal." Then, he opened his eyes and announced, "The doctors have no right to kill you! Don't believe what they say! My friend, you are not sick and you are not going to live for only six months! Don't believe what they say!"

The very next day, the man went back to his doctor for a scheduled appointment and they took another series of scans. The doctors were shocked when the results came in: there was nothing there, no mass, no cancer, just an infection that would need to be treated. It took six months of further treatment but Boruch Hashem today, this man is alive and well. A valuable lesson was learned: doctors have permission from the Ultimate Doctor to heal - but not to kill!

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי ... (ירמי׳ לג-כה)

As Klal Yisroel continued to maintain Jewish slaves in their homes, despite *Hashem's* repeated warnings to the contrary. Yirmiyahu HaNavi berates the people and predicts the eventual downfall of Yerushalayim. Nevertheless, Hashem maintained that, "If I hadn't established a covenant with the day and night, I wouldn't have set the laws and ways of the world." Chazal expound on these words and say that this is referring to the covenant of the *Torah* and *Bris Milah*, to derive from here that because of these all-important mitzvos, heaven and earth were created. But while we know that learning *Torah* is a requirement for every Jew, both by day and at night, the *mitzvah* of circumcision is a one that is only performed by day. What then is the comparison?

R' Akiva Eiger *zt*"*l* explains that *Torah* and *Bris Milah* do indeed have a lot in common with one another, for by cutting off the foreskin externally, the internal "ערלת הלב" becomes severed as well. This is essential for a child's spiritual growth since not only does it relieve the soul of "excess" weight, but it also leads to an opening in the child's heart which allows the study of Torah to surge inside. This gateway is the only way for a person to succeed in *Torah* study and is crucial for a child's development in the world.

Thus, while it may seem to only apply by day, the *mitzvah* of Bris Milah is in fact intrinsically tied to Torah study and is applicable not only by day but also at night as well. Truly, an integral component of heaven and earth.

וכי מכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים ... (כא-ז)

÷,

Parshas Mishpatim contains a wide variety of mitzvos, dinim and subjects, touching on many masechtos in Shas. Starting with Kiddushin, Bava Kama, Sanhedrin, Bava Metzia, Kesubos, etc. Hence, the name Mishpatim. Why, if so many halachic subjects are discussed, was עבד עברי chosen to be the first one? Perhaps there are some lessons to be learned about the essence of the true עבד עברי and its relevance to us as servants of *Hashem*. There are several ways an עבד עברי, who is sold for six years. exits his servitude. One of the options is if the אדון, his master, writes a שטר שררור, **Rashi** in *Kiddushin 16a* says the source of this is a comparison to an אבר כנעני who also goes free with a אשטר. The Avnei Nezer zt"l points out a flaw in the logic of this comparison. Maybe only an עבד כנעני has the option of שטר, just like he has other options that an עבד כנעני doesn't. For instance, an עבד כנעני goes free with ראשי איברים If the master accidentally knocks out his eye or tooth, he goes free. An עבד von the other hand, does not; as the above-quoted *posuk* says, "לא תצא כצאת העבדים". (Neither a male or a female עברי goes out like an עברי in regard to שטר on Rashi extrapolate from a עברי to an עברי מעני?

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The **Shem Mishmuel** *zt*" answers with an insightful *machshava*. The main focus of an עבד כנעני in life is his physical existence, the need and ability to stay alive. Thus, when he is physically damaged, his essence is adversely affected. מה שאין כן the main focus of an אבד עברי, even as a slave, is his *ruchniyus*, his innate spirituality. Therefore, an injury to his body doesn't impact his main function, his neshama, and his continued service to Hashem; the rational to be set free simply does not exist (See **Kli Yakar** here who explains this *posuk* so beautifully.)

This vort sets the tone for our main purpose in life. Our ruchniyus. Our constant striving to improve in our avodas Hashem. And of course, our efforts expended to ensure that all of our future generations will follow suit.

משל למה הדבר דומה

ושחד לא תקה כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים ... (ג-ח) משל: In the city of Chabarivka (Ukraine) lived a dayan, a judge, who was afflicted with deafness. The entire town was in an uproar when it was reported that the *dayan* would accept bribes; this, they assumed, was punishment for his actions.

When a *tzaddik* by the name of **Rav Shlomke** in a neighboring town heard about this, he dispatched someone to find out if this rumor was indeed true. For if it wasn't true, he would put a quick end to the terrible slandering that was going around about the dayan.

was, in fact, grounds for the accusation. But this begged an explanation. "How is it that the *dayan* is not blind instead of *Torah* that 'bribery will blind the eyes of the wise'?"

Rav Shlomke answered, "If you knew the people of Chabarivka, you would not ask that question."

"Why not?" he was asked. "Well, because the people of Chabarivka only agree to pay bribes, but they do not actually pay those bribes. If the dayan had actually received cash as a bribe, doubtless he would have become blind, like the Torah says. But as it was, he only listened to the propositions, in the hope of receiving bribes, but in the end, he never actually received them. For this he became deaf, not blind!"

נמשל: Chazal describe the intense persuasion "bribery" can have on a person. R' Zalman Sorotzkin zt"l (Oznaim Unfortunately, however, the messenger found that there **L'Torah**), explains the meaning of the verse "For bribery... will distort the words of the righteous" to mean, that even after the davan gives his honest verdict - a bribe is so deaf?" someone asked Ray Shlomke. "Doesn't it say in the powerful that it can still have an effect and distort the righteous words of the dayan, long after the ruling.

ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע ... (כד-ז)

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM AND BE A BETTER JEW BY R'YEHOSHUA GOLD

מזהב ומרים

Klal Yisroel accepted the Torah with the words "Naaseh v'Nishma." A host of Malachim then came down and placed two crowns on each Jew's head representing this *Kaballah*. Just a few *posukim* earlier (כד-ג) the *Yidden* already said יכל הדברים) אשר דבר ה' נעשה', only they did not say the word "Nishma" yet. Why did they not receive the "Naaseh" crown earlier and just add the "Nishma" crown after, when they said the word? Why did they receive both crowns at once?

During World War II, the Allies bombed locations all throughout Germany. One location that was hit was a road that the Nazis had forced Jewish prisoners to build during the war. The Nazis devised a cruel game. Jews were ordered to jump over the craters created by the bomb. R' Yisroel Spira zt'', the Bluzhever Rebbe, was among the Jews in line to jump. There was also a Yid there who had lost his faith, who was certain he was about to fall to his death. When it was the Rebbe's turn, he leapt across the abyss. He was not young, yet miraculously he landed on the other side. A moment later, the other man landed next to him.

"Rebbi," he said excitedly, "I am young and barely made it across. How did you do it?" The Rebbe replied, "As I jumped, I stretched out my arms and suddenly I saw my father and my Zeides standing on the other side with outstretched arms. I grabbed their arms and they pulled me over. But my friend, how did you get over?" The man replied, "I held onto you!"

R' Moshe Feinstein *zt*^{"1} explains that saying *Naaseh* just means "We will do." We will translate and explain the *Torah* any way we want to and we may totally distort the *Mitzvos* and their understanding. *Nishma*, however, means "We will listen" to our Mesorah, to our parents and our Rabbeim, and learn how they properly explain the Torah. The Nishma is a prerequisite for the *Naaseh* because first we need to understand the proper explanation of the *Torah* and then we can properly keep its laws. Our *Mesorah* is our lifeline because it is only through that connection that we may keep the *Torah* and *Mitzvos* properly.